

آب در آیین ضرب المثل‌های ایرانی

۵ شهریور ۱۳۹۷ ساعت ۱۸:۴۳

آب در فرهنگ‌های مختلف و از جمله ایران از خاستگاه و جایگاه خاصی برخوردار است. خاستگاه آب در ایران به فرهنگ پیش از اسلام برمی‌گردد، که نمادهای آن را می‌توان در اوستا که به ستایش ایزد بانوی آب‌ها می‌پردازد مشاهده کرد. با ورود اسلام حرمت و قداست آب از دین زرتشت در دین اسلام نمود دیگری پیدا کرد.

کافه تاریخ- سبک زندگی

آب در فرهنگ‌های مختلف و از جمله ایران از خاستگاه و جایگاه خاصی برخوردار است. خاستگاه آب در ایران به فرهنگ پیش از اسلام برمی‌گردد، که نمادهای آن را می‌توان در اوستا که به ستایش ایزد بانوی آب‌ها می‌پردازد مشاهده کرد. با ورود اسلام حرمت و قداست آب از دین زرتشت در دین اسلام نمود دیگری پیدا کرد. از جمله: سقاخانه‌ها، پادیاب‌ها، باورهای مربوط به آب و یا آیین‌هایی که در اقوام مختلف برای برپایی جشن‌های ملی و مذهبی وجود دارد که آب در آن از مقام والایی برخوردار است. در باورهای توده و آیین‌هایشان می‌توان ردپاهایی از تمثیل، مثل‌ها و تعبیرها و کنایه‌ها را دید. مانند:

-فرشته و ملائکه از کسی که در آب تف کند قهرشان می‌گیرد.

-روی قبر تازه باید آب بپاشید تا روح مرده صفا یابد.

-سرنگون شدن ظرف محتوای آب را باید به فال نیک گرفت.

-آب نطلبیده مراد است.

-آب دادن به پنجه مریم (نوعی گل) به نیت زن آبستنی که درد بسیار می‌کشد و نمی‌زاید، سبب تسکین درد و آمدن بچه می‌شود. همه‌ی مثل‌ها و تعبیرها را می‌توان برای حفظ و حراست منابع آب یا پیش‌گیری از آلودن آن تلقی کرد. در تنکابن عقیده دارند که اگر موقع آب خوردن آب در گلو گیر کرد و شخص به سرفه افتاد، مهمان می‌آید و برای آن شخص که آب خوردن او را به سرفه انداخته سوغاتی می‌رسد. اگر هنگام ریختن آب با برخورد به زمین، صدای محکمی ناشی شد، عقیده دارند مهمان می‌آید. موقع اذان ظهر آب گرم بیرون نمی‌ریزند. اگر اردک و غاز در آب (جوی) بازی کنند باران می‌آید. در اول هر ماه صبح زود با آب و قرآن وارد اتاق خانه می‌شوند خیر و برکت می‌آورد.

منبع: صالحی، جمشید، گزارش آداب مازندران تنکابن، مرکز تحقیقات واحد فرهنگ مردم، تهران، ۱۳۵۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۷۱۶۵/ایرانی-المثلها-ی-ضرب-آینه-آب>